

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri
duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus
rece[n]s illustrati**

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Octogesimusprimus ar. de verbis otiosis/ multiloquio/ [et] fractio[n]e
silentij quoru[n]dam religiosoru[m]. Quid est verbu[m] otiosum. De no[n]
curantib[us]. De p[...]is venialib[us]. De multiloquio. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

in genere qd non licet in specie. ex de offi. ordi. si sacerdos. Laeant tamē vt in locutione generali linguā refrenent: q: qui minus cōsiderate loquitur: sentiet mala. v. q. v. §. s. illud. c. liij. dist. fit recto. v. Jo. an. i. Laeant etiam fratres seminarie discordiā inter fratres: in quibus quod deus singulariter odit. Prouer. vi. Qui cōgregare venit nō dispergere. Jo. r. xliij. q. s. qm̄ vetus. ex de baptis. c. fi. Laeant etiā ne sint bilingues. vide. s. in prin. istius. §. in additiōe que incipit Item in murmur. ver. bilinguis. sicut eoz quidā sunt. Bilingues aut sunt qui mala loquuntur in absentia: et bona in presentia. vel qui p̄cedunt q̄ bona intētiōe vel causa io ci dicunt: quū tñ intētiōem malā habeat. Prouer. xvij. Verba bilinguis quasi simplicita: et ipsa pueniunt vsq; ad interiora v̄tris. ps. liij. Mollii sunt sermones suos sup olei: et ipsi sunt iacula. Tales maledicti sunt. Eccl. xxvij. Sufurro et bilinguis maledictus: multos em̄ turbāt pacē habētes. Lingua tertia multos cōmouit. c. s. ad Timo. iij. Diacones similiter pudicos: non bilingues.

Articulus lxxxi.

Lia vitia quorū

Oriosa verba q̄ sunt.

dam religiosoz presentis temporis sunt verba oriosa: multiloquiū: et fractio silētiij. Et primo qdē verbū otiosum fm̄ Hiero. est qd sine utilitate loquētis dicit aut audientis. vel fm̄ Grego. qd caret ratione iuste necessitatē: aut intētiōe p̄e utilitatis. Item Hiero. Quories v̄ro loquimur aut nō in opportuno tēpore aut loco: aut nō cōuenit audientibus: toties sermo malus p̄cedit de ore nostro ad destructionē eoz qui audiūt. Consideremus ergo qd loquamur: q: p̄ omni verbo otioso redditur fumus rationē in die iudicij. Mat. xij. xij. q. vlti. c. penul. xxv. dist. §. criminis. ad fi. Per quod. c. dico q̄ etiā de deo nō debēt loqui religiosi tēpore silētiij: q: nō est tēpus opportunum. ps. xxxvij. Obmutui et silētiā bonis: et q: melio: est obediētia silētiij q̄ sacrificiū tali tēpore: e verbi dei. viij. q. s. scēdū. facit etiā ad hoc. xxv. dist. §. criminis. ver. quoties plus loquitur. c. liij. dist. fit recto: in fi. ubi oportune. et ibi. oportunitatē. et. §. pariter. Et huius nō frenantis linguā suam vana est religio. Jaco. i. v. q. v. in loco. r. ibi erit cultus iustitie silētiij. Et q: in cōsiderate loquit. v. q. v. §. sed aliud. Et oia tēpus habent. Eccl. iij. Verba aut scurrilia et turpia nō sunt computanda inter otiosa. Hiero. Qui ob scurrilitatem replicat et cachinnis oia dissoluit. tly. dist. clericū scurrilem. et aliqui profert turpitudinis: nō otiosi sermonis: s; criminosi reus tenetur. Itē Bemar. Nuge in ore sacerdotis. blasphemie sunt. s; de ad cachinnos mouetur. fediū mouet. Poro detrahente aut detrahentē audire qd hoz dānabilius sit nō facile dixerim. Cachinnos. aris. i. r. deo rides. inde dicit hic cachinnus risus vanus inutilis et dissolutus et derisioius. Vel cachinnus componit a con et cygnus qui est albus v̄nit. p̄pter dētes qui albere videntur in risu dissoluto. et inde dicit hic cachinno. onis. qui rident dissolutes: irider. fm̄ Hugui. in deriuationib. l. h. y. f. Dis sermo vanus dicitare spū immūdo p̄fer. Lingue nostre organa sunt spū sancti. fm̄ Amb. Qui loquitur bona verba: est quasi os dei. et q̄ loquit mala verba: est quasi os diaboli. Quāto quis est magis vitiosus: tāto magis dolo qui et audire de virtutib. De frequēti locutione vitio: um quis incidit in vitia: et de frequēti locutione virtutū in virtutes. De malo nō possum? dicere quātū est: nec de bono quātū est: q: v̄rrū q̄ a nōdis incōprehēnsibile est. Maior virtutis est bñfacere q̄ bñ loqui. Deberet habere hō collū instar grūis: vt quasi p̄ multos nodos trāsiret verbū ante q̄ egredere de ore. ps. c. liij. Lingua mea calamus scribe velociter scribētis. s. spū sancti qui nescit tarda molimina fm̄ Ambro. et legit et no. de peni. di. i. h. is aut. als est sub. c. multiplex. in glos. scriptū. Mat. xij. V̄nē verbū otiosum qd locuti fuerint hoies reddēt de eo rationē in die iudicij. vbi l. h. y. f. Otiosum aut verbū est: qd mēdar est: qd calū

niam habet. quidā aut dicit qm̄ et vanū: quale est quod n̄ sum mouet in ordinatū: vel turpe in ueracundū. Item fm̄ Grego. Verbū otiosum est si omisissis serijs de rebis frivolis loquamur: et fabulas narremus antiquas. arg. ad hoc xxxvij. di. legat. Et sup illud Eccl. vlti. in fi. dicit glos. qd de verbo igno: at̄er plato iudiciū erit. Luncta que sūt adducet in iudiciū p̄ omni errore siue bonū siue malū sit: et maxime hec sunt caueda in sacerdotibus. Bem. Inter secula res nuge in ore sacerdotis. blasphemie. Nūquid o sacerdos os tuū euangelio cōsecrasti: vnde iā talibus os aperire nō licet: q: est asuefacere sacrilegiū. Vbi sacerdotis custodiūt scientiā. Malach. ij. nō spurcāri. c. liij. dist. fit recto. Hiero. Beata lingua que nō nouit nisi de diuinis sermone texere. C. B. Sunt aut quidā religiosi qui nō curāt de venialibus: necesse tūmēdā sunt. Aug. J̄ha leuia noli cōtere. s. cōtere qm̄ appēdit: ep̄ pauise quā do numeras. Et sup illud Job. xxxij. Nōne ipse considerat vias meas: dicit glos. Sic deus vniuersalē vias cōsiderat: sic gressus dinumerat: vt nec minime cogitationes ac tenuissima verba que apud nos vsu v̄luerūt. eius iudicio indiscussa remaneant. Sed que ratio p̄t reddi de verbis otiosis: quū ipsa sine ratione dicantur? Bemar. Si p̄terea verbū otiosum est q̄ nullā causam rationabilem habeat: quā rationē reddere poterimus de eo quod est p̄ter rationem? Licet cōfabulari (aiunt) donec pertrāsiret hora: quā tibi ad agendā penitētiā. ad obrimēdā v̄nitā ad acquirēdā gratiā ad promerēdā gloriā miserario cōditio ris in dulsit. Item timēda sunt ista venialia: ne inter multa venialia scidat aliquod mortale. Eccl. xij. Qui spernit modica: paulatim decider. Greg. Trāstī grādia: vnde ne obuaris arena. Idē. Si ista minima negligimus: inmensibiliter seducti audacter maiora p̄eram. legif. ij. Regū xvij. q. Abalon p̄pter crines inbest querat. et Damson abāstis crinibus debilis fact. Et iudicij. xij. Itē venialia obnubilāt c̄paritate: licet nō erdinq̄at: sicut palmas oculū. Itē q: Aug. dicit q̄ nullū peccatū est ad eueniale: qd nō fiat criminale dū placet. ver. hinc Augu. et vide ibi in glos. i. cuius. xxv. di. §. criminis. sub. c. vni o: r̄nū. Adde hic qd legif. et no. de peni. dist. liij. de quotidianis. glos. Itē Augu. Neceā dimitti nobis volumus que in baptismo dimissa nō dubitamus: s; illa que humane fragilitati q̄nis parua tñ crebra subep̄t: que si collecta p̄tra nos fuerint: ita nos grauabūt et opprimēt: sicut aliquod v̄nūm grāde peccati. Quid etenim ad naufragiū interest verum vno grandi fluctu nauis operiatur et obuarat: an paulatim subrepens aqua in sentinam per negligētium culpam delicta atq; contempta impleat nauem: atq; submergat de peni. dist. s. tres autem actiones.

Multi loquio etiā cauendū est religiosoz qd doiem reddit otiosum multiloquiū: et doctū loquiū amabile. Unde quidā p̄s interrogatus quō quis hoibus placere posset. inq̄. Si gesseris optima: et locut' fueris pauca. Eccl. xij. Qui odit loquacitatē: extrinquit malitiā. Eccl. xv. Qui multis v̄rit verbis: o dit aiām suā. Prouer. b. c. In multiloquio patm̄ nō deerit. qui aut moderat labia sua: p̄uā dētis finus est. Eccl. v. Pauci sunt sermones tui. Eccl. vi. Domnis labor: hominis in ore eius. Etiam multiloquiū bonoz cauendum est. c. liij. dist. fit recto: ad finem. v. q. v. §. sed aliud. ibi. Qui custodit os suum: custodit animam suam. qui autem inconsiderate loquitur: sentiet mala. Turpilio quiūm etiam eis est maxime cauendum. ad Ep̄ph. v. l. b. Aut turpilioquiū. s. ad Cor. xv. L̄orumpunt bonos mores colloquia mala. Et ideo Laro. Virtutē primā esse putā cōpescere linguā. Bem. V̄ois et vita in manibus lingue. ideo o: ponēda est custodia: vt nec vitalem edificatiōnem clausura damnet: nec letalis perniciēs liberū fouariat egressum. Hiero. P̄ius sermo veniat ad lūmā q̄ ad linguam. Eccl. iij. Noli citatus esse in lingua tua. Secūndum Climacum multiloquiū est vane glorie carpeda:

Ertractato dei

per quā seipfam manifestare ac compatiēte propolare nas... Dultiloquū est insipieēte argumentū: detra...

gratia statu aplico martyri et confessor... anachositarū et omnium aliorū religiosorū... quā quodammodo ceciderūt a perfectione et puritate sua.

Virginitas qdri... fariā pōt intelligi.

Anviolē... ra virginitis opp... fio coru... pra puer... aureola,

Articulus.lxxxij.